

Hvorfor altsaa nu frembrage dette paa en Tid, da det ærede Medlem ikke kjender, hvad han taler om, og hvorfor tillægge os Noget, som ikke er Sandhed, naar det ikke er for efter min Overbeviisning at aflede Tanken fra det Standpunkt, hvorpaa det ærede Medlem selv staaer. Det ærede Medlem brugte idag en heel Time til at motivere sin Stilling, og allerede det, at han brugte saa lang Tid, troer jeg, er et Fingerpeg om, at han følte hos sig selv, at det ikke var saa ganske let at forklare det. I sit Forsvar kom han imidlertid til at sige Noget, jeg kun vil anføre, — jeg nedskrev det strax —, nemlig, at det foreliggende Forslag var uformuftigt i sit Indhold og galt i sit Princip, men desuagtet vil det ærede Medlem stemme derfor. — Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Kühnel) kom ogsaa idag i sin Motivering til at reise en Beskyldning mod sine Modstandere her, eller dem, der ere af en anden Mening, thi han sagde om Nei'erne, at han formodede, ja, vilde endog troe, at de paa Valgtribunerne have forpligtet sig saa bestemt til at sige Nei, at de ikke kunne forlade det, selv om de vare komne til en anden Anskuelse. Dette troer jeg ikke, det ærede Medlem er berettiget til at sige, da han ikke veed det; jeg kan for mit Vedkommende forsikre, at jeg ikke har forpligtet mig til det Mindste, og at ikke en Eneste af de Vælgere, der have bæret mig med deres Stemme, selv om jeg sagde Ja, kunde bebrejde mig, at jeg havde gjort det. — Den ærede Folkethingsmand for Rjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) indledede sit Foredrag med, at han ikke havde synderlig Ryst til at tale paa Grund af den Tone, der havde været her i Thinget. Jeg vil imidlertid bede det ærede Medlem bemærke, hvilken Tone der var her under hans Foredrag, om vi ikke Alle med den største Opmærksomhed og Tausked lyttede til det, og dernæst vil jeg spørge, hvilken Tone der var her under det Foredrag, som umiddelbart forud blev holdt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Naar man gjør denne Sammenligning, troer jeg virkelig ikke, at det ærede Medlem og de, han nærmest kalder Sine, kunne beklage sig over Tønen. Jeg vil ogsaa henvise til de to Foredrag, vi have hørt iaften. Hvilken Tone var

der under det Foredrag, som blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Pedersen)? Der høstes næsten ikke en Ryd, og da jeg sagde „Hør!“ til en ganske udmærket Sætning, hvormed han fremkom, fandt han det overrassende, at man turde afbryde en saadan Mand som han med et Hør; men hvilken Tone var der, da den ærede næstsidste Taler (Zahle) fik Ordet? Hvad hørte man da fra den anden Side? De stærkeste Udbrud, den stærkeste Latter og idelige Afbrydelser. Haves da de Herrer Grund til at beklage sig over Tønen? Nei, det troer jeg ikke. Det samme ærede Medlem udtalte, at det var smagløst at udtale sig her om det danske Folks Mening og om, hvorledes det danske Folk tænkte, og han tilføiede: Jeg finder det ikke alene smagløst, men i højeste Grad uformuftigt, naar det skeer fra Medlemmer, som paa Grund af deres Stilling ikke kunne antages at have noget almindeligt Kjendskab til det danske Folk. Denne Sætning underskriver jeg fuldstændigt, og det glæder mig, at den fremkom, deels, fordi det er Sandhed, og deels ogsaa, fordi jeg fandt, at der i den korte Sætning laa den sandeste Dom over de Foredrag, vi iaften have hørt af Folkethingsmanden for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Pedersen) og for saa Dage siden af Rigsdagsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen). Den samme ærede Rigsdagsmand gjorde mig den Ære at hentyde til en kort Udtalelse af mig ved Sagens første Behandling, den nemlig, at jeg deri, da et Forslag, som gik ud paa ved Lov at overføre Fællesanliggenderne til de særlige, her var kommet til Behandling, havde fundet et Vidnesbyrd om, at det var lovligt. Det ærede Medlem vilde forringe Sandheden heraf, ved at lægge os paa Sinde, hvad Formanden havde udtalt ved Forelæggelsen; men jeg skal dog dertil bemærke, at, forsaavidt Forslaget var blevet vedtaget i Thinget, vilde den ærede Formands Indskydelse paa det dermed have været forbi, og hvis vi da havde haft et Ministerium, der vilde have givet det sin Tilslutning, og det var blevet sanctioneret af Kongen, vilde den Bemærkning, hvormed Formanden forelagde det, ikke have den fjerneste Betydning. Den ærede sidste Taler (Sejzen) kom